

Les entitats reclamen als polítics més acció social en l'any de lluita contra la pobresa

ECAS presenta una bateria de propostes als partits polítics per millorar les polítiques socials i respondre als fenòmens emergents

entitats
catalanes
d'acció
social

Barcelona | 27.05.2010

La federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social ha iniciat una ronda de **trobades amb els principals partits polítics** en el marc de la precampanya electoral per posar en comú les preocupacions del sector i plantejar una sèrie de **propostes de cara a la propera legislatura**.

Un equip d'ECAS encapçalat per la seva Presidenta, Sra. Teresa Crespo, s'ha reunit ja amb Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, i ho farà al llarg de les properes setmanes amb els representants de la resta de forces polítiques que concorren a les eleccions de la tardor: PSC, ICV i PP. A banda d'un document en què es descriuen les **principals problemàtiques en l'àmbit de l'acció social**, ECAS planteja **propostes concretes** respecte a les qüestions exposades mitjançant una quinzena de càpsules temàtiques amb mesures per resoldre situacions en què els drets de les persones no estan sent plenament reconeguts o no s'estan fent efectius.

- **MÉS RECURSOS PER A L'ACCIÓ SOCIAL A CATALUNYA**

Al **nou Estatut de Catalunya** es recull l'esperança de disposar de majors ingressos per al desenvolupament de polítiques socials i es parla d'una societat més inclusiva i cohesionada, però mentre un Tribunal Constitucional qüestionat per mandats caducats i bloquejat per maniobres polítiques es mostra incapaç de dictar sentència en quatre anys, la **situació real** és que l'Estat espanyol retalla les transferències pressupostàries a Catalunya, disminueix la partida per immigració, nega el traspàs del 50% de l'IRPF i trasllada a les Administracions locals la necessitat d'aplicar mesures que contribueixin a reduir el dèficit estatal. En resum, es destinen **menys recursos en el moment en què hi ha més demandes** de serveis socials.

ECAS DEMANA:

- Traspàs a Catalunya del **50% dels fons del 0,7% de l'IRPF per a fins socials** i assignació del percentatge corresponent a l'aportació catalana, segons el que fixa la Llei d'autonomia personal i de la dependència.
- Nova **Llei de Mecenatge** que reconegui beneficis fiscals per incentivar aportacions privades a projectes socials, i noves polítiques fiscals que gravin les grans fortunes i beneficis.
- Foment de **polítiques financeres** que permetin el desenvolupament de les entitats socials: finançament plurianual, concertació, sistema *confirming*, pagaments a 30 dies, crèdits preferents avalats per ICF i facilitats per a inversions de les entitats.
- Augment de la **despesa en protecció social**, que avui representa el 20% del PIB, fins a la **mitjana europea: un 27% del PIB**.

Més acció social en l'any de lluita contra la pobresa

Propostes als partits polítics per millorar les polítiques socials

• LLUITA CONTRA LA POBRESA

El 2010 és l'Any Europeu de Lluita contra la pobresa –l'Estratègia de Lisboa es proposa reduir-la al 10% el 2020, i s'ha parlat fins i tot d'eradicar-la—, però paradoxalment se n'està generant més que mai. La taxa de risc de pobresa indica que **el 33% de la població de Catalunya es troba en situació de risc** abans de rebre transferències socials. Aquestes transferències aconseguixen reduir-la fins el 16,6%. Tot i així:

- El **28,4% de llars** a Catalunya tenen **dificultats per arribar a final de mes** i el 33% tenen alguna dificultat.
- L'**1,4%** de la població catalana viu **en infravivenda** (mal allotjament).
- Gairebé totes les dificultats i casos de pobresa s'accentuen en el cas de **dones, joves i ancians**. Són, per tant, els **col·lectius més vulnerables**.
- El número de persones sense sostre ha augmentat a Catalunya un 42,6% en 6 anys (2002-2008), i el 53% dels casos es concentren a Barcelona.

ECAS DEMANA:

- Potenciar les polítiques socials com a eina que s'ha demostrat eficaç per lluitar contra la pobresa: redueixen la taxa de risc a la meitat. Calen **mesures d'urgència** durant la crisi per pal·liar situacions susceptibles de dur a nous col·lectius a caure en la pobresa.
- Potenciar **l'Observatori de la pobresa i l'exclusió social** com a instrument per conèixer la realitat i respondre-hi de la manera més adequada.
- Aconseguir **l'Índex de Sufficiència** a Catalunya aplicant la llei de prestacions econòmiques (2006) per complementar les pensions no contributives.
- Aplicar el **Pla per a la inclusió i la cohesió social** a Catalunya

• POLÍTIQUES INTEGRADES DES DELS ÀMBITS SOCIAL I DE LA SALUT

Les persones en situació d'exclusió sovint entren en el sistema sanitari a través dels serveis d'urgències i no reben un seguiment mèdic posterior. Cal més coordinació entre els serveis socials i sanitaris per facilitar actuacions preventives i de continuïtat. A la ciutat de Barcelona, **el 79,2% de les persones sense llar pateixen trastorns crònics** i la taxa de cobertura mèdica dels sense llar és de només un 45%. D'aquests, un 67,6% pateix cronicitat musculoesquelètica i **el 50,5% no rep cap tractament farmacològic**. Un 52,7% pateix malalties cardiovasculars i el 77,8% no rep cap medicació.

ECAS DEMANA:

- Incorporar **l'atenció integral** a les persones en **l'àmbit social i sanitari**, garantint la intervenció i el seguiment coordinat entre els professionals de les dues àrees.
- Establir **sistemes de transició** d'un sistema a l'altre per evitar que les persones que pateixen exclusió es vegin doblement exclòses.

Més acció social en l'any de lluita contra la pobresa

Propostes als partits polítics per millorar les polítiques socials

- Elaborar **Plans Individuals d'Atenció Integral** (PIAI) conjuntament, entre els professionals de la xarxa social i sanitària i la persona afectada.

- Dissenyar **nous serveis** en resposta a les necessitats de l'individu des dels dos àmbits: crear centres **d'atenció sanitària i social integral** per als malalts amb necessitat de cura de llarga durada.

• POLÍTIQUES SOCIALS, FORMATIVES I D'OCUPACIÓ PER ALS JOVES

Les dades de Catalunya en relació a la situació econòmica, formativa, laboral i d'expectatives dels joves reflecteixen fenòmens molt preocupants.

- **40% d'atur juvenil** (16-24 anys)
- Polarització social i **manca d'oportunitats**: 47,8% de joves sobrequalificats (ocupen llocs de treball de qualificació inferior als seus estudis) i **32% abandonen** els estudis després de l'ensenyament obligatori.
- 40% dels joves entre 20 i 24 anys no disposa de la titulació corresponent a la segona etapa d'educació secundària (a Europa, la taxa és del 21,5%)

ECAS DEMANA:

- Impulsar **noves alternatives per a l'ocupació juvenil**: noves modalitats de contractació, pràctiques, programes de formació i treball, etc.

- **Recursos, capacitat d'innovació i concreció** d'objectius del Pla d'Inclusió de Catalunya per aconseguir l'eix estratègic de la inclusió activa, sobretot en els joves.

- **Conscienciar les empreses** perquè tinguin una actitud oberta i de suport als joves que es troben en situacions de risc d'exclusió social.

Des de l'experiència del dia a dia i la **proximitat amb la ciutadania**, ECAS reclama més participació en el disseny de les polítiques socials i una millor coordinació entre l'Administració i les entitats d'acció social per desenvolupar un nou model social i econòmic mitjançant **polítiques innovadores, flexibles, preventives i de proximitat**. Entre els eixos estratègics que es plantegen en el procés de diàleg amb els partits polítics s'inclou la **prevenció** dels processos que generen situacions irreversibles vers la marginació i l'exclusió com a **primera urgència social**, i es reclama que es contempli la **potencialitat econòmica de l'activitat que genera l'atenció a les persones** a l'hora de crear ocupació amb visió de futur.

ECAS agrupa 80 organitzacions que atenen més de 190.000 persones l'any. L'atenció directa que presten les entitats i la tasca de la pròpia federació per vertebrar el sector es fonamenten en la voluntat de transformació per assolir una societat més justa i igualitària. L'atenció a col·lectius en situació o risc d'exclusió és una prioritat en la nostra lluita per fer efectius els drets de les persones i l'exercici de la plena ciutadania.
